Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26544
Copyright: Admont, Benediktinerstift

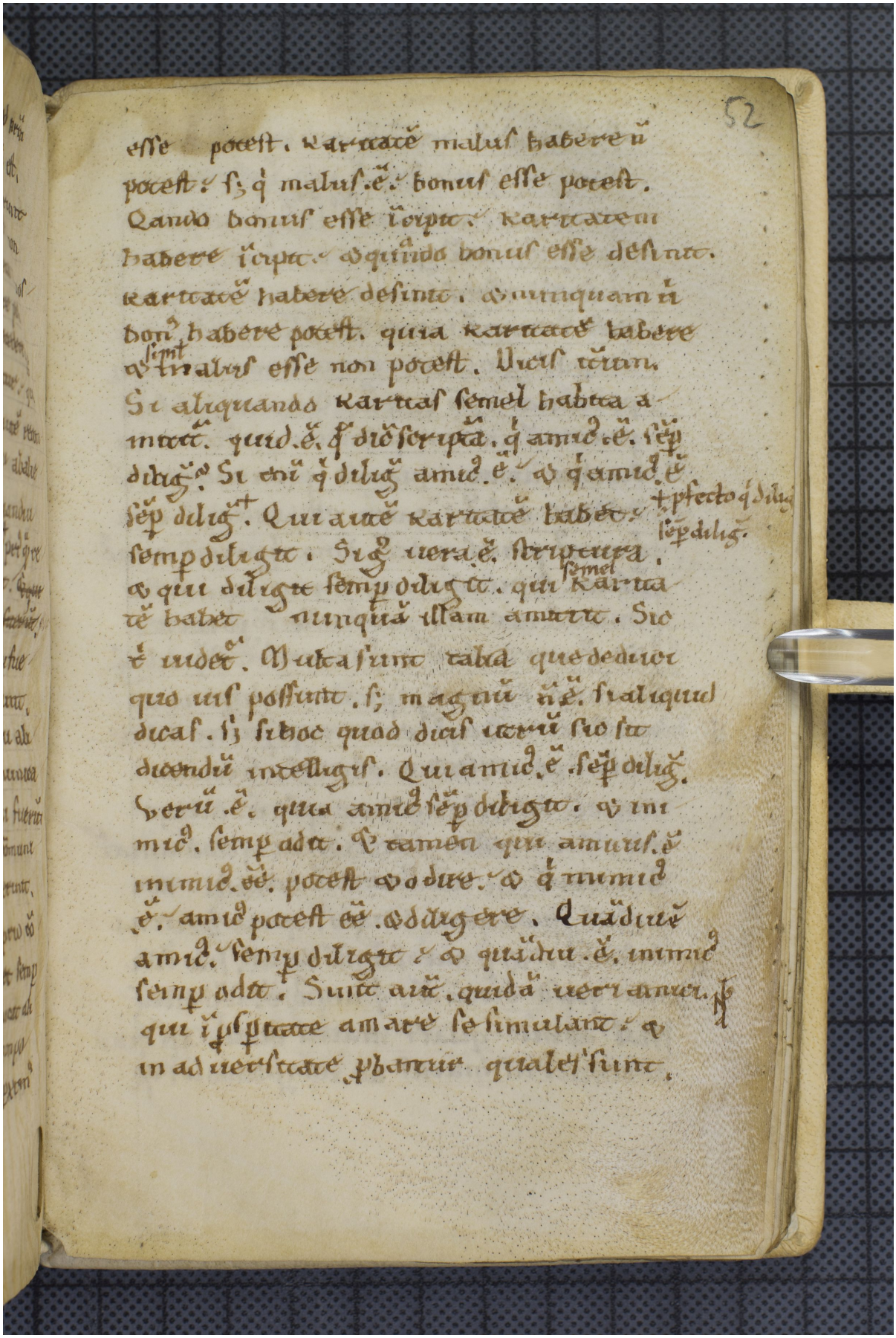

52

esse potest. Karitate malus habere ꝫ
potest: si q̃ malus ē. bonus esse potest.
Quando bonus esse incipit. Karitatem
habere incipit. & quando bonus esse desinit.
Karitate habere desinit. & nunquam ꝫ
bon̄ habere potest. quia Karitate habere
& simul malus esse non potest. Vnde ceteri.
Si aliquando Karitas semel habita a
maneat. quid ē. q̃ dicit scriptura. q̃ amic ē. sep
diligit. Si enim q̃ diligit amic ē. & q̃ amic ē
sep diligit. Qui autem Karitate habet. + profecto q̃ diligit sep diligit.
semp diligit. Sic ergo vera ē. scriptura.
& qui diligit semp diligit. qui semel Karita
te habet nunquam illam amittit. Sic
ē videt. Multa sunt talia que dicuntur
quo ad possunt. si magnum ē. aliquid
dicas. si hoc quod dicis verum sic sit
dicendum intelligis. Qui amic ē. sep diligit.
Verum ē. quia amic sep diligit. & in
mic. semp odit. & tamen qui amicus ē
inimic ē. potest & odire. & q̃ inimic
ē. amic potest ē. & diligere. Quandiu
amic. semp diligit. & & quandiu ē. inimic
semp odit. Sunt autem. quidam veri amici.
qui ipsi ipsi amare se simulant. &
in adversitate probantur quales sunt.